

MAGIA DIN MINTE

The Magic in Your Mind

Copyright © 2012 by BN Publishing

© 2020 Editura ACT și Politon pentru prezenta ediție românească

Editura ACT și Politon

Str. Înclinată, nr. 129, Sector 5, București, România, C.P. 050202.

tel: 0723 150 590, e-mail: office@actsipoliton.ro

www.actsipoliton.ro

Traducător: **Dana Dobre**

Redactor: **Ines Simionescu**

Tehnoredactor: **Teodora Vlădescu**

Editor: **Maria Nicula**

Coperta: **Marian Iordache**

Copyright Manager: **Andrei Popa**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ANDERSEN, UELL S.

Magia din minte / Uell S. Andersen; trad.: Dana Dobre. - București:ACT și Politon, 2020

ISBN 978-606-913-562-4

I. Dobre, Dan (trad.)

159.9

AVERTISMENT: Distribuirea, copierea sau piratarea în orice fel a acestei cărți nu este pedepsită numai prin lege, dar contravine și tuturor normelor și principiilor etice și sănătoase pe care un astfel de titlu le promovează. Ce fel de efect va avea energia pe care vreți să o transmiteți mai departe, dacă aceasta vine prin furt, ilegalitate și lipsă de respect față de autor și față de toți cei care au contribuit la crearea acestei cărți, astfel ca ea să ajungă la dumneavoastră? Împărtășiți cu ceilalți informațiile importante, valorile și lecțiile pe care le-ați aflat din acest material, într-un mod corect și responsabil.

U.S. ANDERSEN

MAGIA DIN MINTE

Traducere din limba engleză de

Dana Dobre

 ACT și Politon

2020

Cuprins

Cuvânt-înainte	7
1. Cauza ascunsă a tuturor lucrurilor	13
2. Descoperirea sinelui secret	47
3. Cel mai mare miracol dintre toate	81
4. Stăpânirea de sine	109
5. Minte mai presus de materie	139
6. Imaginile mentale	169
7. Puterea de a alege	197
8. Învingerea opoziției	223
9. Dezvoltarea abilităților	251
10. Cum să îți crezi propriul talent	275
11. Cum să îți folosești al șaselea simț	303
12. Atitudinea mentală care nu dă niciodată greș	323

CUVÂNT-ÎNAINTE

Această carte dezvăluie un miracol mental care asigură succesul și oferă garanția absolută a unor realizări de excepție, indiferent dacă profesezi în domeniul artelor sau într-al afacerilor, al științei sau vânzărilor, al sportului, războiului sau politicii. De aici vei învăța calea secretă prin care mintea este strâns legată de izvorul întregii puteri; vei învăța cum poți să devii și să faci tot ceea ce îți imaginezi.

Conștiința umană se schimbă constant, este prinsă pe acea muchie de cuțit unde se suprapun trecutul și viitorul, mai degrabă reacționează decât acționează, este incompletă și parțială, căutându-se veșnic pe sine, pentru că, de vreme ce simpla stare a ființării nu clarifică acea stare, conștiința află despre sine prin reacția la stimulii din afară. Dacă un om ajunge să creadă că nu are succes, este din cauza impresiei de a nu fi *avut* succes, concluzie care, odată adoptată, îl modelează inevitabil sub forma lucrului pe care îl crede și îl închide într-o închisoare creată chiar de el.

Miracolul prin care un om devine liber este imaginația. Antrenându-se să proiecteze imagini mentale ale lucrului pe care și-l dorește, opunându-se stimulilor senzoriali, ba chiar închipuindu-și contrariul, el tinde să își asume o poziție reală în concordanță cu propria viziune, deoarece aceasta devine apoi propria lui experiență, ci nu stimulii

senzoriali care l-au pus înainte în mișcare. Conștiința ia mereu o formă care se potrivește cu ceea ce cunoaște despre sine, și când o asemenea cunoaștere depășește limitele impuse de experiența senzorială, omul începe să devină imaginea Sinelui Secret.

Există o singură inteligență la nivelul întregii creații, iar acea inteligență, în adevărata ei stare de ființare, se află în toți, fără să se limiteze la o singură persoană, fără să se limiteze la trup. Este o conștiință fundamentală, cunoscătoare, în care sălășluiesc toate și care sălășluiește în toate. În starea în care este limitată la un corp, ea își asumă limitările impuse asupra ei de cunoașterea de sine, pe care o primește prin intermediul simțurilor, dar, atunci când dependența față de aceste simțuri este distrusă prin dezvoltarea unei puteri interioare de a percepe și de a cunoaște direct, sclavia față de întruparea ei încetează.

Acțiunea perfectă și munca perfectă izvorăsc din convingerea interioară a existenței unei cauze mentale aflate la baza tuturor lucrurilor. Un om schimbă starea lumii lui exterioare schimbând-o mai întâi pe aceea a lumii interioare. Tot ce îi vine din afară este rezultatul propriei conștiințe. Atunci când schimbă acea conștiință, își modifică percepția și, prin urmare, lumea pe care o vede. Ajungând să înțeleagă clar procesul și efectul imaginației mentale, el este condus pe calea corectă către obiectivul său. Lucrând cu această cauză a tuturor lucrurilor – propria conștiință –, el obține un caracter infailibil în muncă, pentru că, în măsura în care imaginația sa mentală îl împinge la acțiune, acea acțiune este mereu fidelă imaginii din mintea sa și îi va oferi cu siguranță echivalentul material.

În această carte vei găsi un program de antrenare a puterii de imaginație a minții, astfel încât o scenă sau o situație creată în conștiință să apară în trei dimensiuni, având culoare și sunet, pulsând de viață, la fel de reală pentru tine precum lumea exterioară. Nu ai avut niciodată asemenea vise? Nu te-ai cufundat câteodată în somn într-o lume mentală și spirituală atât de temeinică și de dimensională încât să fii sigur că este reală și că lumea materială e o iluzie? Dacă ai cunoscut vreodată puterea copleșitoare a imaginației de a-ți influența atitudinea și percepția, atunci vei vedea imediat că salvarea fiecăruia dintre noi constă în antrenarea acestei puteri de imaginație a creierului pentru a i se supune. În acest fel este posibil să ne eliberăm de îndemnurile și imboldurile naturii, de moarte, boală și distrugere, de ineficacitate și frustrare. Deoarece omul, a cărui putere interioară a viziunii transcende stimulii din lumea exterioară care îi distrag permanent atenția, a preluat controlul asupra propriei vieți, fiind cu adevărat stăpân pe destinul lui.

*Îți dau un capăt de sfoară aurie:
Înfășoar-o ca-ntr-un fel de măciulie –
La poarta Raiului te va purta
În zidul Ierusalimului unde-i săpată ea.*

WILLIAM BLAKE

1 CAUZA ASCUNSĂ A TUTUROR LUCRURILOR

În celebrul său monolog, Hamlet al lui Shakespeare a reflectat: „A fi sau a nu fi?”, și astfel s-a confruntat direct cu principala provocare a vieții. Majoritatea oamenilor doar există, nu *sunt* niciodată cu adevărat. Există ca ecuații predictibile, mai degrabă reacționând decât acționând, compendii ambulante ale aforismelor și tabuurilor, reflexelor și sindroamelor. Zeii chicotesc cu siguranță în fața spectacolului ironic al roboților care se consideră liberi, însă, atunci când conștiința întrupată se ridică deasupra principiului durere-plăcere al naturii, devine în sfârșit evidentă adevărata semnificație a libertății.

ACȚIUNE *VERSUS* REACȚIE

Existăm pentru a deveni ceva mai mult decât ceea ce suntem, nu prin intermediul unor circumstanțe favorabile sau al unor întâmplări norocoase, ci prin căutarea interioară a unei conștientizări superioare. A fi, a deveni, acestea sunt poruncile vieții care evoluează, care se îndreaptă spre ceva, aspiră la înălțimi nemăsurate, iar sufletul deșteptat răspunde chemării, caută, crește, se extinde. A face mai puțin de atât înseamnă a te scufunda în închisoarea reacțiilor

egoului, cu toată durerea, suferința, limitarea, decăderea și moartea sa. Omul care trăiește reacționând la lumea din jurul lui este victima fiecărei schimbări a mediului, fiind când fericit, când trist, când victorios, când înfrânt, influențat, dar fără să influențeze vreodată. E posibil să trăiască mulți ani astfel, răpit de percepția senzorială și de sușurile și coborâșurile sinelui superficial, dar într-o zi durerea va depăși în așa măsură plăcerea, încât va înțelege brusc că egoul său este iluzoriu, un produs exclusiv al circumstanțelor exterioare. Apoi fie se va scufunda într-o letargie carnală totală, fie, întorcând spatele simțurilor, va căuta conștientizarea interioară și stăpânirea de sine. În acel moment va fi pe cale să trăiască realmente, să devină cu adevărat; atunci va începe să își descopere potențialul real; atunci va descoperi miracolul propriei conștiințe, miracolul din mintea sa.

Stăpânirea vieții nu se atinge prin dominarea lucrurilor materiale, ci prin percepția mentală a cauzei și naturii lor adevărate. Înțeleptul nu încearcă să supună lumea după cum vrea el sau să schimbe cu forța evenimentele pentru a deveni o replică a dorințelor lui, ci se străduiește să obțină o conștiință superioară care să îi permită să perceapă cauza secretă din spatele tuturor lucrurilor. Găsește astfel un loc proeminent în cadrul evenimentelor; prin simpla armonie cu ele pare de fapt să le modeleze. Întreprinde fără efort acțiunile cele mai dificile, în vremurile cele mai primejdioase, pentru că armonizarea sa cu forța mentală care controlează universul îl ghidează să efectueze munca ce trebuie făcută.

MINTEA ELECTROMAGNETICĂ

Această forță mentală care controlează universul poate fi numită oricum și vizualizată cum vrei. Important este să înțelegi că există, să știi câte ceva despre modul cum funcționează, să știi care este relația ta cu ea. Ar putea, de exemplu, să fie asemănată cu un câmp electromagnetic enorm. Toate formele de viață conștiente ar fi atunci câmpuri electromagnetice mici în cadrul câmpului universal și și-ar găsi poziția în cadrul lui, fiecare în concordanță cu felul și calitatea câmpului său. Locul în care ar ajunge fiecare câmp individual în cadrul câmpului principal ar ține atunci de o lege inexorabilă și absolut inevitabilă, după cum ilustrează milioanele de oameni care efectuează aceleași sarcini în mod repetat, cu absolut aceleași rezultate, de parcă ar urma un ritual. Poate că sunt mereu bolnavi, mereu înfrânți, „ratează la milimetru”, poate că niciodată nu au bani, niciodată nu au slujbă. Dacă reflectăm fie și doar puțin la propria noastră viață, nu putem să nu fim surprinși de modul în care părem să fim urmăriți de aceleași situații în toate privințele, an după an, în repetate rânduri. Acest caracter recurent periculos este sursa majorității frustrărilor și bolilor mentale, reprezentând rădăcina fundamentală a oricărui eșec.

Însă poate fi evitat. Iar modul în care poate fi evitat aduce o emancipare completă a minții și spiritului. *Deoarece micul câmp electromagnetic are în el capacitatea inerentă de a schimba felul și calitatea câmpului său, va fi mutat dintr-un loc în altul în câmpul principal cu toată puterea și siguranța acestuia, până când va ajunge în poziția pe care o cere noua calitate a conștiinței sale.*

Ceea ce este important de reținut din această reprezentare este că micul câmp electromagnetic nu se deplasează singur. Este deplasat de câmpul cel mare. Și în spatele mișcării sale stă întreaga forță a câmpului mare. Orice încercare a sa de a se deplasa de unul singur este evident fără rost, deoarece este ținut în loc de o putere infinit mai mare decât a lui. Și este ținut *acolo* unde este din cauza a *ceea ce* este. În momentul în care apare o schimbare în interiorul lui, este deplasat de o putere din afara sa către o poziție nouă în cadrul câmpului, una în acord cu noul său potențial.

LUMEA MENTALĂ

Cele precedente sunt firește o analogie, dar cu toate acestea S.W. Tromp, în remarcabila sa carte *Psychical Physics (Fizica psihică)*, a dovedit dincolo de orice îndoială că ființa umană emite anumite câmpuri electromagnetice, că Pământul însuși produce un câmp electromagnetic, iar exemplele sale sunt documentate atât de bine, încât este imposibil să le faci vreun reproș din punct de vedere științific. S-ar putea ca într-adevăr să ne aflăm chiar în pragul dovezilor științifice cu privire la acele zone invizibile ale aspirației umane care au fost până acum domeniul filosofilor, profesitorilor și preoților. În universitățile de marcă au fost înființate departamente de investigare a capacităților paranormale ale psihicului uman și cu siguranță este doar o chestiune de timp până când nu vom mai putea nega dovada finală și irevocabilă a percepției noastre intuitive – puterea minții asupra materiei.

Lumea în care trăim este una mentală, nu fizică. Aspectul fizic este doar o prelungire a celui mental și pe deasupra una imperfectă. Tot ceea ce vedem, auzim și simțim nu este deloc o realitate solidă și inevitabilă, ci doar o revelație imperfectă a unei idei din minte în fața simțurilor. Preocuparea față de experiența senzorială a concentrat atenția asupra efectelor, nu asupra cauzelor, a condus investigația științifică pe un drum fără ieșire, unde totul devine din ce în ce mai mic până la infinit sau mai mare până la infinit și îl ține departe pe om de secretele care se găsesc dincolo de viață. Miracolul care ne reclamă atenția nu sunt planetele și stelele, forțele naturii și vânturile, nici măcar existența vieții în sine. Este conștiința. Simplul fapt al ființării, capacitatea de a spune „eu”. Conștiința este o realitate de necontestat, cel mai mare miracol dintre toate, iar tot ce se vede și se aude în lume sunt simple efecte secundare.

„EUL” ASCUNS

A fi conștient înseamnă a fi conștient; nu există mai multe feluri. „Eul” aflat în vecinul tău este exact același „eu” din tine. Poate să pară diferit, atașat fiind de o experiență senzorială diferită, dar numai pentru că a permis să se lase condiționat de o asemenea experiență. În realitate, conștiința nu este niciodată rezultatul experienței, ci mai degrabă cauza ei, și oriunde o găsim, ea este în principal conștientă că există, că este „eu”. Se află doar o singură conștiință fundamentală în întreaga creație; ea se stabilește în toate lucrurile, pare să fie diferită în funcție de lucrurile în care intră, dar în esență nu se schimbă niciodată. Este inteligența, conștientizarea, energia, puterea, creativitatea,

materialul din care sunt alcătuite toate lucrurile. Este alfa și omega existenței, cauza primară; ești tu.

„Totul în Natură conține puterile Naturii. Totul este făcut din același material ascuns”, a scris Ralph Waldo Emerson. El a străpuns vălul, a înțeles funcționarea minții și inteligenței unice din care izvorăsc întreaga viață și toată aspirația, dincolo de dansul perceput de simțuri al miliardelor de forme ale naturii. Nu poate să existe pace interioară sau certitudine a acțiunilor fără această cunoaștere spirituală fundamentală. Omul care trăiește izolat de rădăcinile ființei sale și-a întrerupt legătura cu sursa întregii puteri și viețuiește singur și lipsit de resurse, într-o lume ostilă și amenințătoare. Dacă percepe măcar o dată adevărata natură a vieții și relația sa cu ea, va vedea în curând că lumea îi reflectă întotdeauna gândurile.

MASCA

Mintea superficială, sinele dependent de simțuri sau egoul este personajul negativ din piesa care se joacă în prezent pe scena umană. Omul ca formă de viață este suficient de evoluat încât să înțeleagă caracterul său distinct și unicitatea. Se uită în oglindă și înțelege că animalul reflectat este el. Este preocupat de înfățișarea și binele acestui animal și meditează la relația sa cu lumea și cu ceilalți. Nu înțelege cu adevărat ce este, înțelege doar că este conștient și limitat la un anumit corp, iar experiența și cunoștințele pe care le dobândește, împreună cu modul în care vrea să le folosească, le etichetează cu numele de „eu”, și astfel este amăgit să numească o fantomă cu numele lui.

Ascuns în spatele acestei fantome, pus în umbră de luptele și dorințele ei, se află Sinele Secret, care, chiar dacă este ascuns, ignorat sau înțeles greșit, mișcă totuși toate lucrurile pe tabla de șah a vieții, potrivit naturii și aspirațiilor lor. Nu suntem deloc egoul sau sinele dependent de simțuri. Acestea sunt măștile pe care ni le punem atunci când jucăm rolurile pe care le găsim în viață. Ceea ce suntem cu adevărat nu este un lucru schimbător, ci complet și intact, puternic și senin, fără limite și etern. Izvorăște din sursa inepuizabilă a vieții înseși și, atunci când învățăm să ne identificăm cu ea, ne-am făcut rost de o călătorie cu o putere aflată atât de departe de identitatea noastră temporară minusculă, încât viața noastră se schimbă în cel mai uimitor mod.

SINELE ÎNTEMNIȚAT

„Să fim ceea ce suntem și să devenim ceea ce suntem capabili să devenim reprezintă singurul scop al vieții”, a scris Robert Louis Stevenson. Dar atunci când ne batem joc de dreptul nostru divin din naștere, încătușându-l prin limitări mentale și spirituale, atunci nu avem nicio alternativă în afară de stagnare și suferință. Atât timp cât suntem sensibili numai la stimulii care ne influențează simțurile din lumea exterioară, nu avem altă alegere decât să fim victimele oricărei circumstanțe. Blocați în lumea simțurilor, oscilăm la fiecare stimul, când agresivi, când speriați, când bucuroși, când triști, când căutând moartea, când viața, dar seninătatea noastră interioară și echilibrul se află întotdeauna în mâinile a ceva ce nici nu înțelegem, nici nu controlăm; suntem astfel păpuși, trase de sfori invizibile și

necunoscute, prinși în vârtejul vieții ca niște bucățele de hârtie luate de vânt; și dacă adunăm cumva destule cunoștințe încât să ne percepem neputința, suntem adesea copleșiți de o tristețe atât de adâncă încât este aproape un lucru de neimaginat să facem un efort să luptăm împotriva acestor cătușe.

Dar în momentul în care facem o pauză destul de lungă în iureșul vijelios al vieții, pentru a vedea că nu ne mișcăm în acord cu propriile decizii sau ca răspuns la ele, ci mai degrabă ca reacție la lumea din jurul nostru, atunci am făcut primul pas spre libertate. Numai cel care știe că este sclav poate să aspire să fie liber, exact așa cum adevărata libertate este posibilă numai pentru cel care a simțit lanțurile. Ura, iubirea, temerile, invidiile, aspirațiile, decepțiile noastre sunt în cea mai mare parte produse ale circumstanțelor, ale codurilor și moravurilor false și limitatoare – cel mai adesea o groază înnăscută din lucruri mult exagerate; soluția este să stai neclintit în fața lor, provocându-le să facă tot ce pot, demascându-le, renunțând astfel la supunerea față de lăcomia egoului amăgitor și orbitor care ne face mereu să credem că suntem mai buni decât ceilalți și mai puțin decât ceea ce suntem cu adevărat.

PUTEREA ELIBERATOARE

Nu este necesar să devii mistic, nici măcar filosof și cu siguranță nici un metafizician melancolic pentru a accepta latura spirituală a existenței, pentru a stabili în viața ta o legătură mentală de cauzalitate care îți va oferi controlul asupra circumstanțelor. Însă *este* necesar să nu te debarasezi imediat de tot ce are de-a face cu spiritul doar pentru

că acesta este domeniul consacrat al religiei. Este posibil să fii creștin sau hindus, musulman sau budist, taoist sau șintoist, dar asta nu face decât să îți crească responsabilitatea individuală umană de a reflecta la toate problemele care au legătură cu lumea, viața, moartea și ființa ta. Numai atunci când îți accepți esența mentală, numai atunci când ajungi să realizezi natura efemeră, în continuă schimbare a „eului”, va deveni evident că totul se află într-o stare permanentă de creștere, dezvoltare și aspirație, că nu există limite, finalități și înfrângeri și că orice este posibil pentru cel care mai întâi concepe imaginea în minte.

În noi există puterea eliberării depline, provenită din mintea sau inteligența aflată în spatele creației, și prin intermediul ei suntem capabili să devenim orice și să facem orice ne putem imagina. Materialul mental din care suntem alcătuiți este de un asemenea tip și o asemenea calitate încât răspunde la formarea imaginilor din cadrul lui prin crearea unui echivalent care poate fi perceput de simțuri. Prin urmare, orice imagine din mintea noastră trece obligatoriu în lumea materială. Nu putem să împiedicăm așa ceva. Atâta timp cât trăim și gândim, vom avea în minte imagini și acestea se vor transforma în lucrurile din viața noastră, iar atâta timp cât gândim într-un anumit fel, trebuie să trăim într-un anumit fel și nicio voință sau dorință nu va schimba acest lucru, doar viziunea pe care o purtăm în noi.

LEGEA VIEȚII

Este uimitor și trist să vezi mii de oameni ale căror mecanisme mentale continuă să aibă asupra lor chiar efectele pe care ei spun că nu și le doresc. Se plâng de faptul că sunt săraci, dar asta nu îi face mai bogați. Se plâng de durerile și suferințele lor, dar continuă să fie bolnavi. Spun că nu îi place nimeni, ceea ce înseamnă că lor nu le place de nimeni. Nu sunt îndrăzneți, nu sunt provocatori, nu au imaginație; freamătă și tremură din punct de vedere mental și sunt predispuși la iluzii negative. Pur și simplu nu contează care este imaginea din mintea ta, ea se naște oricum, cu aceeași promptitudine și fidelitate, indiferent dacă este o imagine a sărăciei și bolii, a fricii și eșecului sau o imagine a bogăției și sănătății, a curajului și succesului. Legea vieții este următoarea: toate lucrurile bune și rele sunt create din imaginea avută în minte.

O persoană care merge pe sârmă înaintează rapid pe suportul elastic și îngust. Sus în aer, ezitând, suspendată pe o sfoară subțire de culoare neagră, pare să încalce toate legile normale de comportament. Ceea ce este uimitor nu e că poate să facă acest lucru atât de bine, ci că îndrăznește să îl încerce. Și cu toate acestea, ceea ce face este rezultatul inevitabil al legii mentale. Cu mult înainte să fi făcut primul pas nesigur pe sârma întinsă, și-a format o imagine în minte. Imaginea a persistat în timpul primelor încercări stângace. S-a văzut agilă, echilibrată, traversând abil sârma care se leagănă, iar această viziune a susținut-o pe parcursul tuturor eșecurilor de la început. Acum își expune priceperea și curajul în fața morții cu nonșalanță, în timp ce spectatorii privesc cu răsuflarea tăiată. Este un om sigur, calm,

încrezător, eliberat de orice frică și orice ghinion grație imaginii interioare ce o susține.

PUTEREA IMAGINII

Puterea imaginii din minte este imaginația, dar se pare că nu știe nimeni ce este ea mai exact și de unde provine. Se spune că un chirurg celebru a afirmat că a disecat multe creiere fără să fi văzut vreodată o imagine sau să fi găsit vreun gând. Imaginația nu este cu siguranță proprietatea exclusivă a creierului, nu mai mult decât este a unui braț, a unui picior sau a stomacului. Gândirea nu este efectuată de o parte a corpului și nici măcar de întregul corp, ci de locuitorul lui. Este acea funcție care îi permite conștiinței să își cunoască mediul și să se cunoască pe sine însăși. Numai cel care gândește poate să spună „eu”. Numai cel care poate să spună „eu” este capabil să creeze imagini în interiorul propriei ființe, necunoscute de ceilalți.

Eterna străduință de a obține cunoaștere și abilități, cel mai evident lucru în viață, este rezolvată întotdeauna de două elemente principale ale acesteia: cel care vrea să cunoască (cunoscătorul) și lucrul care trebuie cunoscut. Prin definiție, acestea par a fi separate și observăm că omul face față în mod obișnuit lumii exterioare prin catalogarea modului în care ea îi influențează simțurile. Un lucru este atât de lung, atât de lat, cântărește atât de mult, este atât de tare și are o anumită culoare. I se dă un nume și atâta timp cât de fiecare dată când este întâlnit își menține majoritatea caracteristicilor inițiale, omul îl recunoaște și știe atunci când îl vede. Când îl întrebi dacă este aproape, poate să îți răspundă imediat, uitându-se în jur. Dacă prezența

acestui produce un efect anume asupra lui, cum ar fi frica, furia, iubirea sau tensiunea, atunci s-ar putea spune că simpla prezență sau absență a acestui obiect îi afectează viața din punct de vedere material. În acest caz, starea sa de spirit nu este ceva ce stabilește singur, ci este rezultatul direct al obiectului, așa cum îl întâlnește sau îl evită în lumea exterioară.

VIZIUNEA INTERIOARĂ

Viața în formele sale vegetale și animale este doar o chestiune de reacție. Avem prima oară organismul, apoi elementele care își impun prezența asupra lui. Conflictul generat astfel se rezolvă în procesul evoluției, fiecare organism încercând să depășească obstacolele pe care le întâlnește, dar această influență, în etapele inferioare ale evoluției, vine aparent numai din exterior și este rezultatul unor procese și forțe care depășesc controlul organismului. Natura ține lumea și viața într-o strânsoare de fier și atâta viața animală inferioară, cât și cea vegetală sunt conduse inexorabil pe o cale pe care nici nu o înțeleg, nici nu o pot evita. Un lucru este ceea ce este printr-un proces creator ce pare să îi fie exterior; existența însăși, în orice formă a ei, pare să depășească puterea sau orizontul ființei individuale. Ne naștem și murim și nimic din ceea ce putem sau cunoaștem nu are cum să ajute când este vorba de aceste evenimente sau să le stopeze. Iar în măsura în care trăim ca răspuns la simțuri, suntem doar niște automate, tiparul vieții noastre fiind predestinat de circumstanțele pe care le întâlnim.

Imaginația este mijlocul prin care putem să ne eliberăm din robie. Putem decide ce vom gândi. Putem decide să ne generăm gândurile dintr-un izvor secret din interior, nu ca răspuns la stimulii din lumea exterioară. Putem hotărî că imaginile din mintea noastră nu vor mai fi produse ale circumstanțelor întâlnite, vizualizările noastre fiind în schimb rezultatul resurselor și puterii noastre interioare, în conformitate cu propriile scopuri și dorințe. Calitatea conștiinței noastre va fi astfel ameliorată de motivațiile reale pe care le avem și vom fi eliberați imediat din capcana distrugerii propriilor scopuri, pentru că dăm crezare fiecărui obstacol. Aceasta este legea de nestrămutat: numai ceea ce prinde rădăcini în minte poate să devină realitate în lume. Prin urmare, omul, a cărui conștiință este influențată doar de obiectivele și scopurile pe care și le-a stabilit în interior, este eliberat de orice înfrângere și orice eșec, deoarece atunci obstacolele sunt doar temporare și nu au niciun efect asupra ființei sale interioare. Numai ceea ce este în conformitate cu viziunea sa internă este acceptat în interior și i se permite să prindă rădăcini în mediul plastic și creator al Sinelui Secret.

SINELE SECRET

Cheia unei folosiri corecte a imaginației este reprezentată de cunoașterea acestui Sine Secret și de credința în el. Niciun om nu trăiește în întuneric după ce află unde este lumina. Să înțelegi Sinele Secret înseamnă să te eliberezi de robia față de circumstanțe, să dai frâu liber în interior unei puteri care se intensifică, să îți asiguri o viață care funcționează perfect și o seninătate perfectă. Această entitate

aflată în fiecare dintre noi, nu egoul, nu experiența, nu timpul sau circumstanțele, locul sau poziția, ci conștiința singură, „eul” dezbrăcat de toate zorzoanele, cu excepția sentimentului pur al existenței, acesta este sinele care conține toată puterea, a cărei esență este superioară celei a individului, superioară unui număr de zeci de mii de indivizi, deoarece este structura de sprijin pe care sunt clădite toate lucrurile, sinele care evoluează al universului. Nu se delimitează la corp, la un moment, la un loc sau la o stare, ci se află în toate momentele, locurile și stările. Este infinită, eternă și unică, dar fiind astfel la fel de ușor se manifestă în forme finite, temporale și numeroase. Toate sunt cuprinse în ea, și totuși fiecare le cuprinde pe toate, deoarece prin însăși natura sa se află în întregime peste tot și în același timp.

Sinele Secret este atemporal și etern. Este sinele universului și este sinele fiecăruia dintre noi, sinele tău. Nu s-a născut niciodată și nu va muri niciodată. Intră în fiecare dintre creațiile sale și devine acea creație. Ceea ce se petrece în viață, în lume și în univers este în întregime opera sa și rezultatul scopului său secret și al obiectivului nedivulgat. Natura ființării sale este una mentală; esența sa este dinamică și creatoare. Este materia eternă care ocupă tot spațiul și timpul și în care nu există dimensiuni. Este totalitatea lucrurilor finale și a celor de mijloc, a contrariilor și extremelor și este infinit creator. Miliardele de forme de viață nu sunt decât un mic indiciu al potențialului său vast pentru diversitate plastică, derivată din unitatea sa esențială.

ASCENDENȚA MENTALĂ

Sinele Secret se află în tine. Nu este acordat numai câtorva norocoși și refuzat celorlalți, el există pe deplin în inima fiecăruia dintre noi. În măsura în care putem să ne rupem de lume, de ego și de stimulii senzoriali, vom deveni din ce în ce mai conștienți de existența sa în interiorul nostru și ne vom strădui conștient să ne identificăm cu el. Prin această identificare se seamănă semințele puterii. Cine poate să se lepede de limitările egoului și să își perfecționeze calitatea conștiinței prin folosirea disciplinată a imaginației reușește, prin intermediul identificării directe, să devină una cu Sinele Secret și să obțină astfel un strop din puterea acestuia pentru a crea perfecțiunea. Potențialul îndeplinirii acestui obiectiv uimitor se află în fiecare dintre noi. Prin intermediul ascendenței mentale și definiției plastice, omul poate să devină una cu scopurile Sinelui Secret și astfel să fie infailibil în munca și obiectivele sale.

Este o pastilă foarte greu de înghițit. Societatea noastră materialistă, cu venerația ei față de produsele științei, ne-a eliminat trei sferturi din capacitatea intelectuală. Ne-am preocupat prea mult de lume, de ceea ce este, de ce este în ea, de modul în care putem să o folosim, și astăzi nu știm mai mult despre originile și scopul vieții decât știam înainte ca omul să poată să scrie și să citească. Este dificil, atunci când știm ceva despre principiile motorului cu benzină, despre generarea și transmiterea electricității, despre rafinarea și călirea oțelului, despre transmisiunile electronice și radio, să admitem posibilitatea ca un lucru opus radical punctului de vedere al științei să aibă un fundament în realitate. Știința spune că „legile naturii sunt supreme,

iar omul trebuie să învețe să le tolereze pentru a prospera”. Și acum vine această teorie diametral opusă: „Natura este subordonată minții, nu minții omului, așa cum o știm noi, ci Minții Supreme sau Sinelui Secret care stă la baza vieții și acesta se află în fiecare dintre noi. Putem ajunge să îl cunoaștem, să îl folosim și să transcendem astfel legile naturii, eliberându-ne din robia simțurilor și a lumii materiale”.

GÂNDURILE DEVIN LUCRURI

De-a lungul vieții are loc evoluția individului pentru a-și desăvârși unitatea cu Sinele Secret. Ființa universală care stă la baza creației s-a diferențiat într-o formă finită, s-a deghizat, ca să zicem așa, pentru a-și împlini feluritele laturi ale naturii sale infinite și eterne. Prin urmare, omul care își extinde conștiința îndeplinește cea mai mare vreau a vieții. Nu este nevoie să devenim sfinți pentru a înțelege din Sinele Secret atât cât este necesar pentru a-i folosi puterea în treburile noastre. Este suficient să cunoaștem această lege: orice acceptăm ca imagine mentală permanentă în conștiința noastră trebuie să se manifeste în lumea noastră, pentru că devenim în viață ceea ce suntem în conștiință și nimic nu poate să schimbe acest fapt.

Este nevoie de foarte mult curaj pentru a recunoaște față de tine însuși că, dacă ești bolnav, speriat, frustrat sau învins, tu ai atras asupra ta aceste realități și nimeni în afară de tine nu poate să te scape de ele. Din când în când, cineva foarte afectat va face experimente cu puterea minții pentru a se vindeca, dar va încerca doar la modul superficial. Dacă, de exemplu, este bolnav și are dureri, ar putea să spună: „Mă vizualizez sănătos și fericit, dar mă doare la fel

de mult ca întotdeauna”. Mai presus de toate nu s-a vizualizat sănătos și fericit. S-a vizualizat bolnav și având dureri. În momentul în care începea să se vizualizeze sănătos și fericit, ar fi devenit sănătos și fericit. Nu este o lege care funcționează din când în când, doar o parte din timp sau în ocazii favorabile. Funcționează tot timpul, exact la fel și îți dai în acest moment în lumea materială imaginile pe care le păstrezi în minte. Nu poți să scapi de ele. Te înconjoară, te susțin sau te torturează. Sunt bune, rele, optimiste, degradante, entuziasmante sau dureroase în conformitate cu viziunea care le determină și atâta timp cât ești în viață, atâta timp cât gândești și îți imaginezi, ești literalmente înconjurat zi și noapte de imaginile care predomină în conștiința ta.

CONTROLUL GÂNDURILOR

Puterea surprinzătoare a Sinelui Secret este aceea că face mereu să se manifeste imaginile pe care le vede. Nimic nu exemplifică acest fapt mai bine decât experimentele actuale de hipnoză. Este posibil ca un om să aibă dureri atât de chinuitoare încât nici narcoticelor să nu i le aline, dar poate să i se inducă o stare de hipnoză profundă și să i se spună că nu îl doare nimic și, ca prin minune, să nu îl mai doară nimic. Este posibil să aibă o frică profundă și persistentă de mulțime, dar sub hipnoză i se poate sugera că îi place mulțimea și, ce să vezi, o să îi placă de cele mai multe ori. Poate să devină mai puternic, să se vindece de boală, să devină mai inteligent, mai provocator, să aibă rezistență și dârzenie, totul pentru că aceste lucruri îi sunt întipărite în psihic ca fiind reale, iar imaginea din mintea sa crește din ele.

„Aha”, se ridică strigătul, „găsiți-mi un hipnotizator bun. Vreau să fiu inteligent, puternic, să am succes și tot ce-i mai bun, să scap de slăbiciune, durere și eșec”. Și hipnoza poate să le realizeze, dacă ești dispus să abdică din rolul de persoană care își controlează viața. Dacă ești dispus ca altcineva să o conducă în fiecare ceas din fiecare zi, pe tot parcursul ei, atunci poți să îți lași viața pe mâna unui hipnotizator și el poate să ți-o refacă după imaginea pe care i-o conturezi. Pentru tine, însă, nu va fi mare diferență. S-ar putea să te afli tot în mașină, dar să nu mai conduci. Dacă efortul, străduința și depășirea obstacolelor sunt acele impulsuri pentru a crește pe care Sinele Secret le vrea să fie, atunci cu siguranță vei fi abdicat de la viața în sine.

Nu ai nevoie de niciun hipnotizator pentru a pune constructiv la lucru puterea Sinelui Secret. Niciun hipnotizator nu poate să învingă crearea imaginilor negative din mintea ta, dacă nu este cu tine 24 de ore din 24. Tu ești singurul aflat în raport permanent cu tine însuși și ești, prin urmare, singurul care poate să supravegheze gândurile și imaginile pe care le creezi. Dacă lași imaginea să fie determinată de ceva din exteriorul tău, atunci nu exerciți niciun fel de control asupra vieții tale. Dacă accepți imagini numai în concordanță cu dorințele tale, atunci viața îți va îndeplini obiectivele interioare. În orice caz, magnifica promisiune a Sinelui Secret este aceasta: *poți să îți schimbi viața modificându-ți imaginile din minte, deoarece ceea ce primești până la urmă este doar ceea ce ai acceptat în conștiință.*

Există mulți oameni care sunt de acord cu această premisă, dar îți vor atrage rapid atenția că imaginile din conștiința majorității persoanelor sunt proiectate acolo

din subconștient și nu sunt alese de ei. Cele mai multe școli de psihoterapie sunt de părerea aceasta, deoarece propun un tratament obositor și consumator de timp, orientat să scoată cu forța din subconștient amintirile împrejurărilor dureroase și amare care ar putea să determine imagini neplăcute la nivel mental. Șapte sau opt ani de folosire a acestui procedeu nu au eliminat în mod vizibil amintirile dureroase din subconștientul celor mai mulți pacienți și, în orice caz, dacă un tratament este cu adevărat eficace, este imposibil să necesite atât de mult timp. Cel mai trist lucru cu privire la școlile moderne de psihanaliză care „dau vina pe altcineva” este acela că persoana care face tratamentul îl acceptă ca pe o justificare a eșecului de a-și supraveghea conștientul și se așteaptă, prin urmare, ca o asemenea supraveghere să se realizeze eliminând răufăcătorii din zonele învecinate. Dacă obține aparent o conștiință schimbată din mâinile psihiatrului, se întoarce în curând într-o lume plină de gânduri și idei negative, iar din cauza simplului fapt că nu își supraveghează propria minte, aceasta le va accepta imediat. S-ar putea să nu poți schimba poziția stelelor, să oprești mișcarea de revoluție a Pământului, să faci vânturile să nu mai bată sau să liniștești marea, dar *poți* să alegi ce vei gândi. Poți să gândești ce vrei. Poți să gândești numai ca răspuns la o viziune interioară și la un obiectiv secret, iar dacă adopți o poziție fermă și foarte hotărâtă, vei avea succes, nu vei fi intimidat, vei proiecta o imagine clară și fidelă, iar în lume vei primi echivalentul ei.

CASEY „GAURĂ SEACĂ”

Într-un sătuc de pe pantele vestice ale Marii Diviziuni Continentale* trăia un om a cărui întregă viață a urmat un tipar modest. Timp de 35 de ani a fost sondor și a urmat frontierele explorării petroliere pe tot teritoriul Statelor Unite. În acea perioadă a forat la 44 de sonde de explorare și niciuna dintre ele nu a fost norocoasă. A forat în Texas, Oklahoma, Kansas, Louisiana, California, New Mexico, Arizona, Colorado, Wyoming și tot nu a avut succes. Petroliștii nu îl mai angajau. A devenit cunoscut sub numele de Casey „Gaură seacă”**, un tip de treabă, dar cu totul lipsit de noroc. În cele din urmă și-a luat o slujbă la o mină din Colorado și a început să trăiască de azi pe mâine, fără speranță. Și-a păstrat totuși echipamentul de foraj. Fusesse prima lui dragoste. Sfârșitul de săptămână îl găsea în curtea din spatele casei, ungând și curățând piesele, mânuindu-le cu o grijă ritualică.

Într-o zi de la sfârșitul primăverii, când zăpada se întindea pe suprafețele întinse și sclipitoare de pe pantele munților, iar râurile și pâraiele erau mari și tulburi, a intrat în pădure și s-a așezat să privească valea. Valea era o depresiune mărginită din trei părți de intruziuni abrupte de granit, iar acești munți fuseseră bogați în multe minerale, plumb, zinc, argint, tungsten și mangan. Prietenul nostru s-a uitat spre vest, acolo unde depresiunea cobora pentru a forma un platou. Dintr-odată în mintea lui s-a format

* Marea diviziune continentală a Americii este diviziunea principală, în mare parte montană, care trece prin America de Nord și de Sud, de la strâmtoarea Bering prin Munții Stâncoși din Canada și Statele Unite. (n.ed.)

** Dray Hole, în original. (n.ed.)

imaginea perfectă a unui anticlinal* faliat, un tip predominant de capcană subterană stratigrafică de petrol. Imaginea părea să se suprapună cu scena dinaintea ochilor săi, astfel încât aproape că vedea petrolul sub stratul de dincolo de suprafața pământului. A început să tremure din cauza acelei viziuni, căreia nu i-a putut rezista. I-a părut ca o vizită neașteptată din ceruri, așa că a plecat de pe munte absolut sigur că în valea aceea mică se găsea un teren petrolifer important.

În ziua următoare și-a dat demisia de la mină, iar din economii a reușit să ia în arendă un lot pentru exploatarea petrolului pe terenul pe care îl vizualizase ca fiind cel mai favorabil. Acum trebuia să strângă capital ca să încheie acordul de arendă și să aibă fonduri pentru a fora, o sarcină uriașă, deoarece toată lumea care îl cunoștea îi știa și povestea plină de eșecuri. Dar viziunea din mintea lui a persistat. L-a făcut să ia autobuzul către un oraș din est, în căutare de fonduri. După o săptămână descurajantă a ajuns pe o bancă din parc, lângă un bărbat în vârstă care hrănea veverițele în liniște și cu răbdare.

Era o zi senină și călduroasă, veverițele erau active, se jucau și se încăierau pentru mâncarea oferită, iar cei doi bărbați râdeau de giumbușlucurile lor și fiecare a spus povești despre alte veverițe și alte vremuri, fiind de acord că omenirea și animalele nu au în comun aceleași slăbiciuni. Bucuroși unul de compania celuilalt, s-au înțeles să ia masa la un restaurant din apropiere. În timpul prânzului, sondorul i-a spus noului său prieten despre viziunea și problema lui. Bărbatul s-a arătat interesat, l-a chestionat

* Parte a unei cute geologice ridicate în formă de boltă. (n.ed.)

îndeaproape cu privire la viziunea pe care o avusese pe munte, părând impresionat că aceasta a persistat.

— De câți bani ai nevoie? a întrebat el.

— De 50.000 de dolari, a răspuns sondorul.

— Am să ți-i dau eu, a zis bărbatul pe neașteptate. Vom fi parteneri egali.

Părea incredibil, dar asta era – o cunoștință întâmplătoare pe o bancă din parc și gata, a făcut rost de bani. Este aproape dezamăgitor să povestim că foratul ulterior a dat la iveală un teren petrolifer bogat. Pur și simplu nu putea fi altfel. Iar bărbatul care a contribuit cu banii știa că așa va fi. Avusese destulă experiență cu puterea viziunii interioare de a se manifesta în lume pentru a fi absolut sigur de poziția sa. Nu s-a gândit niciun moment la eșecurile precedente ale partenerului său, ci numai la viziunea care pusese stăpânire pe el în prezent.

DIZOLVAREA MĂȘTII VANITĂȚII

Ce alchimie ciudată l-a determinat pe sondorul nostru să aibă această viziune clară în minte, o viziune care l-a făcut ulterior un om bogat, dacă întreaga sa viață fusese un șir neîntrerupt de eșecuri? Cu siguranță că și puțurile pe care le forase înainte fuseseră tot ca răspuns la o viziune. Atunci de ce a eșuat?

A eșuat pentru că viziunea avută atunci era una a eșecului. El ar fi negat asta, cu siguranță, dar era adevărat. Poate că în subconștientul său se afla sentimentul unui mare pericol legat de căutarea petrolului. Poate simțea că sorții îi sunt potrivnici. Poate era conștient de faptul că există

milioane de hectare de pământ fără petrol. În orice caz, indiferent de motiv, viziunea sa era una a eșecului, iar el a fost atras către aranjamente care îl vor determina să își instaleze sonda în pământ sterp. În două situații forase de fapt într-un pământ productiv, însă o dată s-a oprit din săpat cu 9 metri înainte să dea peste zăcămintul de petrol, iar altă dată nu a făcut testul nisipului pe un teren care a produs mai târziu câteva milioane de barili. Dar nu avea ce să facă. Nu urma decât ordinele viziunii din minte.

Vezi cât de diferit a fost comportamentul când a descoperit terenul din depresiune? A văzut petrolul. A știut că este acolo. Nu a avut nici cea mai mică îndoială în minte și s-a purtat în consecință. De data aceasta nu putea să i se opună nimeni. Viziunea sa a fost una în sensul găsirii petrolului și exact asta a și obținut.

De ce? De ce a avut în cele din urmă o viziune pozitivă, după ce a nutrit una negativă atâția ani? Nu s-ar putea răspunde cu certitudine la o asemenea întrebare fără să îl studiem bine pe acest bărbat, dar, după toate probabilitățile, factorul debilitant și paralizant a fost frica. Frica, mai mult decât orice alt lucru, ne deformează și ne distorsionează viziunea. Cel mai probabil sondorul nostru îi era frică de eșec, iar anxietatea sa i-a deformat viziunea interioară, transformând-o dintr-una a succesului într-una a înfrângerii. Nu putea să iasă învingător atâta timp cât frica rămânea în el. În cele din urmă, atunci când ajunsese cu moralul la pământ, când meseria pe care o iubea l-a respins și oamenii care lucrau în acest domeniu n-au mai vrut să îl angajeze, frica l-a părăsit de la sine. Tot ce era rău se întâmplase deja, de ce să îi mai fie frică? Și în această stare de ușurare

psihică, Sinele Secret a putut să străpungă masca vanității, iar viziunea care a urmat i-a adus succesul.

MINTEA MAI PRESUS DE MATERIE

„S-a socotit că 11.000 de persoane au preferat, în mai multe rânduri, moartea decât să accepte să facă ceea ce nu voiau să facă”, a scris Jonathan Swift. Rezistența minții omenești la schimbare este uimitoare, mai ales când pare atât de evident că viața însăși nu este nimic altceva decât schimbare. Numeroși oameni, mulți dintre ei foarte inteligenți, afirmă că toate cauzele se află în lumea fizică și că mentalul doar observă. Par hotărâți să meargă până la moarte cu acest punct de vedere teribil de greșit, chiar dacă propria atitudine interioară le neagă poziția, chiar dacă sloganele lor elogiază puterea minții asupra materiei.

Pe ușile vestiarelor și pe pereții sălilor de conferință, sloganele înrămate și afișate le proslăvesc mesajele: „Cine renunță nu câștigă niciodată. Un câștigător nu renunță niciodată”. „O echipă care nu se lasă învinsă nu poate fi învinsă.” „Pune suflet în ceea ce faci. Restul va veni de la sine.” „Hotărăște-te și îți vei inventa viitorul.” Dar aceste expuneri verbale ale unei viziuni bine gândite sunt considerate ca având întâietate numai în chestiuni cum ar fi efortul de echipă, pentru a uni un grup în vederea realizării unui scop, însă importanța lor extraordinară pentru creativitatea individuală este trecută cu vederea de obicei. Din viziunea interioară se realizează toate lucrurile – se clădesc

* În original: It is computed that eleven thousand persons have at several times suffered death rather than submit to break eggs at the smaller end. (n.ed.)

poduri, se construiesc turnuri, se forează după petrol, se realizează filme, se scriu cărți, se pictează tablouri, se compune muzică, se cercetează spațiul extraterestru cu sondele, se descoperă secretele atomului.

Nu există nicio realizare dacă aceasta nu este precedată de viziunea ei. Pur și simplu nu poți să te întinzi peste masă și să iei o farfurie, dacă nu ai mai întâi imaginea în minte. Toți oamenii primesc toate lucrurile în conformitate cu imaginile care se formează în mintea lor, iar efortul depus în această lume pentru a scăpa de soarta inevitabilă este suficient pentru a construi un turn până la soare. Nici toată mișcarea, sau energia fizică cheltuită în lume, nu poate să prevaleze asupra unei imagini mentale greșite. În mod similar, posesorul imaginii mentale corecte este îndrumat să facă munca ce trebuie făcută, fără efort și aproape cu nonșalanță. Majoritatea oamenilor care au dificultăți și se străduiesc în lume sunt cei prinși în circumstanțe nedorite din cauza unei vizualizări mentale incorecte, iar faptul că vizualizează însuși lucrul pe care declară că îl urăsc reprezintă situația contradictorie care umple cabinetele psihiatrilor.

PUTEREA ASUPRA DESTINULUI

Bernard Spinoza a scris: „Câtă vreme un om își imaginează că nu poate să facă asta sau cealaltă, atâta vreme este hotărât să nu le facă; prin urmare, atâta vreme îi va fi imposibil să le facă”. Imaginea care se formează în minte, fie ea bună sau rea, va duce la consecința ei inevitabilă. Problema nu ține de realitatea mentală sau spirituală a împlinirii fizice sau a vizualizării mentale, ci mai degrabă de găsirea unei chei care va permite fiecărei persoane să

creeze imagini mentale după propria dorință, să le păstreze până la înfăptuirea lor și să nu permită intruziunea altor imagini din partea subconștientului recalitrant, care de foarte multe ori funcționează contrar minții conștiente. În colțurile mai ascunse ale psihicului uman se formează germenii care motivează o întregă viață și omul fie le dă satisfacție, fie preia controlul asupra acestor inițiatori invizibili. Dacă îi acceptă, viața lui va fi condusă de către o sursă aflată dincolo de controlul său conștient. Dacă preia comanda, devine stăpân pe soarta lui.

Să preiei comanda nu este niciodată așa de simplu cum sună. Necesită o fermitate și un curaj pe care doar puțini oameni le au din naștere. Majoritatea dintre noi trăim ca sclavi deplini ai reacției, victime absolute ale comenzilor subconștientului și rareori, dacă o facem vreodată, ne gândim că este posibil să ne depășim trăirile și să reacționăm în mod cu totul diferit decât impun circumstanțele. De exemplu, dacă participi la un test și înfrângerea pare inevitabilă, o faci certitudine doar acceptând-o. Dar dacă îți menții spiritul viu printr-o viziune a victoriei, printr-o rezistență absolută față de caracterul inoportun al înfrângerii și dezastrelui, cine știe ce miracole ar putea să apară? Viziunea mentală care rezistă în fața tuturor stimulilor senzoriali devine în cele din urmă un lucru de sine stătător, iar soluționarea sa ca realitate obiectivă în lumea materială cere să se exprime și nu va fi înăbușită. Vasta creativitate a naturii izvorăște din potențialul infinit al Sinelui Secret. Orice poate fi conceput va fi creat cu siguranță în cele din urmă ca realitate materială, pentru a fi văzut de întreaga lume. Nu există idei fără soluționare vizibilă, deoarece marea plasticitate a Sinelui Secret dă o formă fiecărei idei cuprinse

în el, iar cel care este stăpânit de un gând este stăpânit și de un lucru, atâta timp cât îi păstrează imaginea clară.

CREATIVITATEA

Capacitatea creatoare nu este parte a sinelui superficial, a egoului, a minții conștiente, a ființei fizice sau senzoriale. Ea izvorăște din Sinele Secret, urcă prin nivelurile conștiinței și capătă formă și structură prin intermediul unei puteri cu mult peste cea a „eului” individual mărunț și infinit mai puternică. Cea mai puternică latură a omului dintre toate e invizibilă, pare cu totul separată de el, este ascunsă în cele mai adânci cotloane ale ființei sale, nu are un nume, nu este recunoscută de simțurile fizice, nu poate fi constrânsă, dar răspunde instinctiv și în întregime la imagine. Acesta este marele Sine Secret plastic din care sunt făcute toate lucrurile, sinele creator al universului, care își menține identitatea în toate diferențierile, care este pe vecie unul singur în mijlocul diversității; acesta este Sinele Secret din tine, care nu este diferit de tine, care în ultimă instanță este întru totul tu. Tu nu ești mintea conștientă, egoul, memoria sau ființa senzorială, ci te-ai născut direct din mintea care a conceput și a construit universul, și nu ești diferit de acea minte, ci atașat de ea printr-o construcție mentală și spirituală care face ca tu și ea să fiți la fel.

Abandonarea sinelui superficial și căutarea echilibrului în zonele mai adânci ale conștiinței reprezintă calea către putere și perfecțiune în tot ce întreprinzi. Pentru că atunci când un om intră în acord cu forța vitală și entitatea mentală care îi dă conștiința și trăiește în interiorul lui, el preia printr-un proces de identificare eficacitatea și puterea

entității infinite și eterne din care a izvorât viața lui individuală. Orizonturile sale se extind, conștiința i se lărgeste; din izvoare ascunse, subterane, iese la suprafață o putere neîntreruptă, din ce în ce mai mare, de perfecțiune și o înțelegere perfectă. Își pune credința, cu simplitate și încredere statornică, în puterea inerentă a Sinelui Secret de a-i da acele imagini mentale care se găsesc în el sub formă de realități materiale, și nu are nevoie de cheia care descuie secretele universului pentru a folosi eficient această lege fundamentală. Nu îl deranjează că tărâmul mental și spiritual are porți care nu au cedat până acum. Nu trebuie să cunoască totul și să înțeleagă totul pentru a folosi acele adevăruri pe care le-a descoperit până acum și trăiește conștient de faptul că viața este o aventură mentală și nu o călătorie fizică.

CUNOAȘTEREA – MARELE AVANTAJ

Am văzut cu toții oameni care ating scopuri mărețe fără efort. I-am văzut pe alții străduindu-se frenetic să realizeze ceva numai pentru a fi complet dezamăgiți. Suntem asigurați cu toții, din toate părțile, că munca îl face pe om să aibă succes, dar ne dăm seama aproape imediat că munca rămâne uneori fără realizări, în vreme ce norocul îi surâde adesea omului care pare să nu depună niciun efort. Shakespeare a scris: „Știm valul cum ne bate, el ne duce înspre noroc, dar dacă nu luăm seama, călătoria vieții ocolește”*. Povestea spune că un bărbat a cărui centrală termică refuza să funcționeze a chemat pe cineva să o repare.

* *Opere complete, Iuliu Cezar*, traducere de Tudor Vianu, Editura Univers, București, 1986, p. 71. (n.tr.)

Meșterul a lovit-o o dată cu ciocanul și aceasta a început să funcționeze. I-a emis o factură de o sută de dolari. „Scandalos”, a bolborosit stăpânul casei cu mânie. „Vreau factura detaliată.” „În regulă”, a răspuns meșterul. A mâzgălit pe factură: „O lovitură de ciocan – 1 dolar. Faptul că am știut unde să lovesc – 99 de dolari”.

Nu contează cât de mult muncești, ci ceea ce realizezi. Nu ne mândrim cu vaietele și scrâșnetul dinților, ci cu lucrurile realizate și duse până la capăt. Dacă banala pârghie ar fi fost cunoscută în urmă cu șase mii de ani, ar fi putut să scutească milioane de ore de muncă istovitoare, iar dacă televiziunea ar fi existat pe vremea lui Hristos, biserica creștină ar fi putut să îmbrace o formă diferită. Să știi unde și când să lovești, așa cum a exemplificat foarte bine meșterul, este ceea ce trebuie să obții, nu energia de a alerga de un milion de ori în jurul unui teren care nu trebuie înconjurat nici măcar o dată. Cunoașterea este ceea ce contează, nu efortul fizic; toate lucrurile există datorită unor cauze mentale, s-au ridicat ca răspuns în lumea fizică la unele idei din minte. Mintea este prima cauză, iar cel care este ghidat de această cunoaștere descoperă fântâna puterii.

Sinele Secret din tine este un sine uriaș, care face ca mintea superficială și egoul tău să pară niște pitici insignifianți. Este un sine fără limite în spațiu și timp și pentru el orice este posibil. Manifestările sale pe scena umană par supranaturale câteodată. El iese la suprafață în geniile noastre, în clarvăzători, în artiști, în exploratori, în pionieri, în aventurieri. Prezența sa poate fi simțită îndeaproape în domeniile parapsihologiei, percepției extrasenzoriale, precogniției, clarviziunii, telepatiei. Stă la baza tuturor

eforturilor și aspirațiilor umane ca inteligență ce ghidează evoluția. Viața se îndreaptă către un obiectiv superior, măreț, care merită osteneala, iar calea pe care urmează să fie escaladate înălțimile este lipsită de pericol, sigură și bine cunoscută. Confuzia există numai în cunoașterea parțială, și numai printr-o perspectivă separată și incompletă a sinelui superficial ajungem să fim neputincioși și speriați într-o lume care ar trebui să fie a noastră. Minte minusculă aflată în spatele ochilor noștri nu are orizonturile și nici conștiința extinsă pentru a vedea imaginea de ansamblu, obiectivul mai valoros și măreț al Sinelui Secret. Toată suferința, frustrarea și eșecul individual izvorăsc din nereușita minții superficiale de a găsi Divinul și de a se identifica așa cum trebuie cu el. Izolându-ne de adevăratele rădăcini ale ființei noastre, nu mai suntem în echilibru cu puterea și siguranța Celui Suprem. Închipuindu-ne că mintea noastră este exclusiv dependentă de simțuri, suntem ca o coadă tăiată de șarpe, care se zbate în continuare, dar e lipsită de simțire, fără scop și fără entitate, un nebun care scrijelește un desen ciudat în țărână.

URIAȘUL DIN INTERIOR

Suntem doar un singur corp, doar o singură minte, o inteligență profundă și durabilă. Nu suntem părți infinitezimale ale unui întreg infinit și de nepătruns, ci suntem chiar acel întreg, toată mintea, acea inteligență măreață și vastă din care a evoluat universul și tot ce cuprinde universul este cuprins și în noi înșine, iar dacă ne înțelegem cu adevărat pe noi, putem să înțelegem lumea și tot ce este în ea.

Poți să fii tot ce vrei, poți să faci orice vrei, să urmezi orice cale vrei, să devii stăpân pe destinul tău, să îți rânduiești viitorul, dar nu vei face aceste lucruri opunându-te circumstanțelor, aruncându-te frenetic împotriva evenimentelor și persoanelor doar pentru că nu par să fie în acord cu planurile tale. Numai înțelegând scopul ascuns din spatele evenimentelor, adevăratele motivații care îi pun în mișcare pe oameni, vei putea să intri în acord cu viața ta, să acționezi în concordanță cu marea uriașe care aduc viitorul. Ai această aptitudine odată ce ai aflat de existența Sinelui Secret și ai început să te străduiești să trăiești în concordanță cu el, nu cu sinele superficial care te-a pus în mișcare până acum.

Tindem cu toții către obiective, dorim să ne îmbunătățim înțelegerea și capacitățile. Nu am fi în viață, dacă nu am avea înăscută creșterea. Dar adesea creșterea noastră se oprește prin calcifiere, înconjurată fiind de straturi impermeabile de egoism și trufie. Acest egoism nu este neapărat doar spirit acaparator; ar putea să fie exemplificat chiar și de o generozitate copleșitoare; este pur și simplu preocuparea principală pentru ego, un trai după și în concordanță cu micul „eu” care constituie cunoașterea de sine a persoanei obișnuite. O asemenea concepție face din cunoașterea de sine o critică permanentă, o comparație cu ceilalți, favorabilă sau nu. Se hrănește din măgulire și victorie, este decimată de critică și înfrângere. Nu are o existență reală, ci depinde exclusiv de circumstanțe și de reacțiile pe care i le determină acele circumstanțe. În consecință, este întotdeauna foarte bucuroasă sau tristă, deoarece impresia sa despre sine este fie că e mai bună, fie mai proastă decât

toate cele cu care se confruntă. Nu cunoaște deloc noțiunea de egalitate.

RESURSA SUPREMĂ

Străpungerea granițelor limitative ale egoului către viaținea neștirbită, cunoașterea și bucuria Sinelui Secret este fără îndoială obiectivul evoluției, scopul vieții. Această transformare, o adevărată transfigurare a minții și spiritului, nu este un lucru absolut, ci o chestiune de măsură, este obținută parțial de mii de persoane în viață și poate fi atinsă cu unele limite de oricine trăiește. Să exiști absorbit de ego înseamnă să trăiești o viață mărginită, să îți realizezi doar o mică parte din potențial. O asemenea subordonare deliberată față de ordinea naturii este o supunere față de durere, suferință, moarte și degradare. O asemenea supunere este normală pentru formele de viață inferioare, pare să facă parte din planul prin care Sinele Secret iese la iveală din materie, dar atunci când conștiința a ajuns într-un punct în care își recunoaște încarcerarea, când își dă seama de supunerea față de circumstanțe, plăcere și durere, trebuie să se străduiască să fie liberă, să își stabilească o ordine reală pentru dezvoltarea sa. Trebuie să evadeze din granițele conștientizării, să nu mai trăiască în ego și să atingă orizonturile extinse și puterile Sinelui Secret, ori va recădea în inerția naturii senzoriale, își va pierde capacitatea de creștere și dezvoltare și va înceta astfel să mai reprezinte Sinele Secret. Pentru persoana prinsă în capcana egoului și resemnată să fie așa nu există alt sfârșit în afară de suferință și durere. Numai în Divin se află resursele supreme care depășesc toate obstacolele și numai căutând să descopere

Sinele Secret a pășit omul cu fermitate pe singura cale care duce la succes, seninătate și bucurie.

LUPTĂ ȘI SACRIFICIU

Bineînțeles că nu se poate realiza nimic fără conflict. Viața însăși este o luptă la care fiecare dintre noi participă zilnic. Problema este doar încotro să ne îndreptăm eforturile: să urmărim spectrele materiale ale lumii fizice care par să ne scape în permanență sau să ne concentrăm pe o resursă internă care controlează lumea exterioară. Cel care își folosește energiile pentru a-și dezvolta conștiința este un înțelept. Va descoperi în curând că toate aspectele lumii au căpătat o ordine și o corectitudine pe care nu le-ar fi crezut posibile. Toate lucrurile par să îi facă voia, nu pentru că le cere într-adevăr asta, ci pentru că le înțelege. Această cunoaștere, obținută prin percepția interioară a potențialului fiecărui lucru și fiecărei circumstanțe, este cea care duce la puterea binevoitoare care îi permite omului să treacă prin cele mai intense conflicte cu seninătate și siguranță. El vede ce trebuie făcut pentru că știe ce rezultat trebuie obținut, iar datorită acestei percepții înăscute a legilor vieții și naturii, pare să influențeze fiecare eveniment, să modeleze fiecare lucru, dar nu el este cel care face asta, ci Sinele Secret din el, căruia i s-a încredințat complet și care îi îndrumă pașii și acțiunile cu o siguranță omnipotentă.

Vrei puterea, siguranța și seninătatea Sinelui Secret? Atunci există ceva la care trebuie să renunți. Trebuie să renunți la ego, acel lucru din tine despre care ai crezut întotdeauna că este chiar sinele tău. Trebuie să încerci să dai la o parte acel sentiment de separare care este un produs al

minții tale superficiale și să cauți adânc în propria conștiință esența pură a ființei care este sinele tuturor lucrurilor. Nu va fi ușor. Natura senzorială cu stimulii săi care ne distrag în permanență aduce zilnic apeluri zgomotoase din lumea exterioară. Dar dacă viața ți-a oferit o porție bună de durere și frustrare alergând după aceste ispite și amăgiri, atunci le vei întâmpina cu rezistență și nu vei mai porni în căutarea lor. Calea către putere se află în tine. Toate lucrurile se vor găsi acolo. Lupta nu se dă între tine și lume, ci între egoul tău și sinele adevărat. Alege doar să îți găsești sinele adevărat și în final nu ai cum să pierzi.

*Atunci când lupta începe înlăuntrul său,
Omul chiar valorează ceva.*

– Robert Browning

2 **DESCOPERIREA SINELUI SECRET**

Personalitatea umană este extrem de complexă. O persoană este mult mai mult decât un nume și anumite caracteristici fizice, mentale și emoționale. Este ciudat și să simțim că îi cunoaștem pe alții, din moment ce o minimă examinare a propriului nostru psihic ne dezvăluie de îndată că abia dacă știm câte ceva despre noi înșine. Nici măcar nu sălășluim singuri în propriul corp, el este în cea mai mare parte un teren de bătălie pentru laturile naturii noastre aflate în conflict; și în timp ce preiau conducerea când una, când cealaltă, noi prezentăm culorile în permanentă schimbare ale unui cameleon.

SINELE NOSTRU MULTIPLU

Un om angajat într-un efort concentrat vorbește adesea singur. O parte din el o critică pe cealaltă, așa că dă frâu liber unor mici exclamații de exasperare cum ar fi: „Poți să te descurci mai bine de atât, Henry, băiete” sau „Nu fi prostănac, poți să o faci!”. În această divizare aparentă a sinelui, o jumătate își asumă o natură care pare să fie mai presus de orice reproș, pe când cealaltă are în aparență personalitatea unui copil neastâmpărat și recalcitrant. Dacă îl

Întrebi pe Henry care dintre cei doi este el, îți răspunde că el este Henry. Dacă îl întrebi cine vorbește cu Henry, privirea i se pierde cu totul și tot ce reușește să îți răspundă este că doar vorbea singur.

Ei bine, nu este doar un obicei pe care îl are Henry, îl avem cu toții. Nu găzduim în interiorul nostru o singură natură, ci mai multe, nu un singur sine, ci miriade, suprapuse unele peste altele, ca niște reflexii infinite în oglinzi așezate față în față; și niciunul nu este sinele nostru adevărat, nici măcar toate luate la un loc, ci o altă ființă mai reală ascunsă în noi, atemporală, eternă și neschimbătoare.

Conflictele și contrastele numeroaselor laturi ale naturii noastre superficiale sunt direct responsabile de prevalența tulburării psihice numite schizofrenie. Schizofrenicul este dezorientat în raport cu lumea și cu sine însuși din cauza unor conflicte interioare intense purtate de mai multe dintre diferitele sale naturi. În cazuri extreme, una, apoi cealaltă preia controlul, astfel încât ajunge posedat de câteva personalități distincte, fiecare diferită de cealaltă ca noaptea de zi. O serie de cazuri clinice de acest fel au fost studiate într-o măsură considerabilă, unul chiar fiind transformat într-o carte de mare succes, astfel încât, în general, oamenii au devenit în sfârșit conștienți de ființa mistică, nesigură care suntem de fapt fiecare dintre noi.

Persoana sănătoasă din punct de vedere psihic este cea care preia controlul propriei personalități, refuză să fie influențată de tendințe și își impune o disciplină pe care își bazează obiectivele a căror realizare și-o dorește. Și totuși, în ciuda faptului că „preia controlul”, în ciuda disciplinei impuse asupra naturii de suprafață și a laturilor tainice,

persoana sănătoasă din punct de vedere psihic trebuie să rămână supusă față de o parte ascunsă a ființei sale, acea esență indestructibilă și strălucitoare din interior care o susține și îi dă viață. Dacă nu o face, atunci o boală care îi afectează întreaga natură îi exagerează egoul, o disociază de realitate, o face să capete tulburarea funcțională psihică cunoscută sub numele de paranoia. Egoul său umflat și-a întrerupt legătura cu Sinele Secret care sprijină și susține, așa că se îndreaptă direct către distrugere. Majoritatea dictatorilor care au condus sistemele noastre politice moderne au făcut parte din această categorie, ducându-și țările și pe ei înșiși la distrugere, într-o cursă oarbă și pripită.

INFINITATEA ÎN FINIT

Imediat ce reflectăm mai atent, devine evident că omul nu este în război doar cu natura, ci este în război cu sine însuși. Pe dinăuntru suntem un adevărat câmp de bătălie, încât adesea nu putem să ne stăpânim agitația și întregul nostru psihic este cuprins de o boală care îl face nefolositor lumii din jur și nouă înșine. Orice ar fi ființa umană, ea este mai mult decât un corp fizic, iar forma vagă a acestei aure invizibile nu este ceva ce poate fi închis în interiorul unor granițe sau al unor categorii desemnate, nu poate fi cântărit, măsurat sau numărat. Tot ceea ce suntem și putem spera să fim este mental, este esența unei inteligențe gigantice în poala căreia ne cuibărim și din care suntem hrăniți și alimentați ca din niște izvoare subterane. Această inteligență gigantică este Sinele Secret al universului; este în același timp, în mod paradoxal, Sinele Secret al fiecăruia dintre noi.

Nicio retorică nu triumfă în fața neîncrederii; niciun argument nu îl descumpănește pe omul credincios. Și totuși, enigma există. Cum este posibil ca un lucru de dimensiuni și posibilități infinite, așa cum este mintea universală, să fie găzduit în corpul minuscul și finit al unui individ? Să fii infinit înseamnă să fii unul singur. Mai mult de unul din orice este infinit înseamnă în mod automat că nu este infinit, deoarece orice este infinit ocupă tot spațiul și nu lasă, prin urmare, loc pentru altceva. Așadar, orice este infinit e exact același lucru cu ceea ce se află în interiorul său, pentru că tot ce este infinit trebuie să se afle în toate locurile, în toate momentele. S-ar putea să fie destul de greu de acceptat, dar ideea este probabil la fel de solidă din punct de vedere științific precum este teoria cuantică din fizică, iar în esență spune următoarele: dacă există o inteligență la baza vieții și avem toate motivele să credem că trebuie să existe, atunci toată acea inteligență este inerentă fiecărei creații a acelei inteligențe. În consecință, mintea universală – sau Sinele Secret – este completă și întregă în fiecare dintre noi. Nu trebuie decât să o descoperim, ca să avem puterea și perfecțiunea ei.

Dar nici căutarea și nici găsirea ei nu se fac cu ușurință. Suntem atât de cufundați în egoismul nostru, atât de închistați în miriadele de tipuri ale sinelui nostru superficial, încât este greu să dobândim viziunea pentru a penetra iluzia, ea fiind dezvoltată numai printr-un efort mental și o disciplină spirituală intensă. Sub toată această agitație, sprijinind întrecerea dintre tipurile sinelui superficial, dând fiecărei vieți o direcție și un scop, se află grădina din care izvorăște personalitatea, Sinele Secret, un loc al calmului și certitudinii din interiorul fiecăruia. În Sinele Secret nu se

duce nicio luptă. Acesta *știe*. În cazul său, simplul act al percepției este un act de creație, deoarece vizualizarea precedă ființa în locul cel mai spiritual dintre toate, unde gândul și ideea stau mereu înaintea realității fizice.

ÎN SPATELE ZIDULUI

Carl Jung a afirmat că cei mai mulți oameni confundă între ele „cunoașterea de sine” și cunoașterea personalităților egoului lor conștient, așa că oricine are un ego ia de bun faptul că se cunoaște pe sine. Își cunoaște, de fapt, doar egoul și conținutul lui și știe adesea prea puțin sau deloc despre zonele vaste și întunecate ale subconștientului, de unde izvorăsc toate impulsurile și dorințele ce îi alcătuiesc viața activă. Niciun om care simte că motivațiile sale își au originea în personalitatea egoului conștient nu este liber. Este mișcat ca o păpușă încoace și încolo prin viață de către subconștient, toate raționamentele sale elaborate și ajungerea dureroasă la percepții conștiente fiind realizate după ce se dedică anumitor idei și acțiuni, niciodată mai înainte. Între sinele superficial și Sinele Secret se află un zid opac, impenetrabil privirii egoului, care își descoperă secretele numai celui care și-a extins conștiința dincolo de limitele minții sale conștiente. Materialistul care se mândrește cu faptul că nu a acceptat niciodată decât realitatea fizică dovedită a acceptat pur și simplu orbirea ca pe o condiție a ființei sale, iar ceea ce crede el că este libertate reprezintă doar o înrobire de cel mai înalt grad. Faptul că întorci spatele subconștientului nu îi anulează existența. Individul nu se naște printr-un efort al sinelui, ci vine pe lume format în prealabil de ceva diferit de egoul care stă în fața conștiinței

sale în timpul vieții. Întrebarea este: cine e adevăratul locuitor din interior, egoul care crește din experiență sau forța vitală care îl animă de la început? Reflecția ne duce inevitabil la concluzia că adevărata persoană dinăuntru este locuitorul ascuns din *toate* lucrurile, că egoul constituie numai o mască luată pentru moment de acest locuitor, într-o piesă enigmatică pusă în scenă pentru plăcerea sa secretă.

Căutarea permanentă a psihicului uman, atâta timp cât se limitează la ego și la natura superficială, va continua cu siguranță să fie lipsită de roade, deoarece se ocupă de o iluzie. Pentru a-l cunoaște într-adevăr pe om, natura sa reală, originea, scopul, destinul, trebuie sondate regiunile mai adânci ale conștiinței. Toate acestea sunt subconștiente, alcătuiesc zona mentală vastă, dezordonată, extrem de puternică, înfricoșătoare chiar, aflată sub nivelul conștiinței. Cine știe ce lucruri sunt posibile pentru această zonă din ființa omului? Se spune că, după ce i-a dezvăluit puterile extraordinare, Sigmund Freud ar fi mărturisit că a creat dogma teoriei sexuale a comportamentului uman deoarece era nevoie de un bastion rațional puternic împotriva popului de ocultism care ar putea să izvorască din subconștient. Și cu toate acestea, tocmai acel ocultism, tocmai acel potop trebuie studiat cel mai mult, pentru că acolo se găsește Sinele Secret.

PARTEA NEROSTITĂ A VIEȚII

Placa Ouija* și ansa** nu sunt doar jocuri de salon sau instrumentele unor trăsniți, ci sunt cele mai bune exemplificări că în noi înșine se află o ființă extrem de diferită de sinele nostru superficial, care are puteri de percepție și cunoaștere mult mai mari decât mintea noastră conștientă. Un om cu o nuia bifurcată de alun poate să găsească apă în stratul de la suprafață al pământului și această ispravă remarcabilă nu este adevărată pentru că ar exista vreo afinitate între apă și nuiaua de alun, ci pentru că în subconștientul omului există un mijloc de a vedea că apa se găsește sub un anumit teren. Nuiaua se îndoiește și indică apa din cauza reacțiilor musculare inconștiente ale omului, dar el va jura că ea face asta din proprie voință; și în măsura în care îndoirea nuielei își are originea în Sinele Secret și nu în sinele lui superficial, afirmația sa este adevărată. În orice caz, nuiaua se îndoiește, se sapă fântâna și apa este acolo. Este imposibil ca omul să fi văzut apa, bățul nu ar fi avut de unde să știe că este acolo. În acțiune a fost un alt lucru, o forță invizibilă. Acel lucru, acea forță este Sinele Secret.

* Este un instrument de divinație, folosit în spiritism, dar și ca joc de societate. De obicei, este confecționată din lemn, având inscripționate: alfabetul, numerele de la 0-9, cuvintele *da, nu, salut și la revedere*. Tabla poate fi confecționată și din hârtie sau alte materiale inscripționabile și folosește un indicator mobil (de exemplu, un pahar cu gura în jos) care, în cursul ședinței, arată literele sau cifrele, care în final alcătuiesc cuvinte ce constituie răspunsul la întrebările mediumului, sau indică formulele de salut, ori afirmația sau negația. (n.ed.)

** Obiect din metal ușor, în formă de sârmă curbată ca litera „v”, ascuțită la ambele capete și care servește radiesteziștilor la depistarea diferitelor surse energetice. (n.ed.)

Thomas Carlyle a scris: „Partea rostită a vieții unui om, să repetăm asta mereu, este o mică fracțiune necunoscută din partea nerostită, inconștientă. Nici el însuși nu știe asta, ca să nu mai vorbim de ceilalți”. Ne vedem de drum fără griji și orbi pe căile noastre prin viață, captivi ai forțelor pe care nici nu le înțelegem și de care nici nu suntem conștienți că există și trudim cu impresia că suntem liberi. Această orbire nu ne-a fost impusă din cauza relației noastre cu viața și nici nu este necesară pentru a ne păstra sănătatea mentală sau individualitatea, după cum ar vrea unii sofiști să credem. Este doar un pas inevitabil în evoluția minții din materie și chiar și acum acesta este depășit de acei indivizi suficient de evoluți pentru a percepe corect Sinele Secret și existența lui în interiorul lor. Mentea caută să cunoască; obiectivul ei este o conștientizare din ce în ce mai mare. Conștiința dezvoltată este evidentă oriunde ne uităm, de parcă ar fi avut loc o explozie mentală în inima universului și se răspândește acum în toate direcțiile, cuprinzând totul.

ELIBERAREA DIN ROBIE

Mentea superficială nu este cea adevărată, ci doar fracțiunea cea mai săracă din mintea adevărată, iar noi nu ne cunoaștem niciodată puterea și eficiența până când nu ne întoarcem cu spatele la acest sine fals, problematic și ne extragem gândurile și acțiunile din planurile mai adânci ale ființei noastre. Devenim atunci ca o putere care crește îndoit, „pornim într-o călătorie” cu energie nelimitată. Sub sinele superficial și mintea conștientă, susținându-le și sprijinindu-le pe amândouă, dar rămânând infinit mai mare

decât oricare dintre ele, se află mintea subconștientă universală, mintea vastă care dă viață tuturor ființelor vii, care stă la baza vieții ca un ocean măreț și infinit de inteligență și energie. Această minte subconștientă nu este doar un rezervor amestecat de instincte, impulsuri și amintiri de mult uitate, proprii fiecărui om și niciun fel de memorie a celulei despre durere și plăcere, după cum ar vrea unii psihologi să credem, ci cuprinde infinit mai mult, întreaga dimensiune a creației, a spațiului, timpului, cunoașterii și scopului și toată această minte se află în fiecare persoană, nimeni nu o are într-o proporție mai mare decât alții și toată ne este disponibilă fiecăruia exact în acest moment, este sinele fiecăruia dintre noi care ne susține.

Frustrarea și suferința sunt destinul omenirii în această etapă a evoluției pentru că ne-am despărțit de sursa de bază a puterii noastre. Ea a avut loc pe măsură ce conștiința a evoluat devenind conștiință de sine, deoarece această etapă anume a conștiinței de sine la care am ajuns este embrionară, este doar o conștiință de sine în sensul cel mai restrâns al cuvântului, se delimitează prin granițele simțurilor fizice și, prin urmare, se înțelege a fi o parte minusculă într-un univers infinit de mare și viu. Nu e de mirare că suntem orbi la începutul și sfârșitul unei vieți, atât de minuscul ne este simțul existenței nou dobândit. Și totuși, chiar și acum acesta întinde băjbâind mâinile, în speranța unei alianțe cu sinele superior, căci această alianță va fi cea care îl va elibera în sfârșit din robia față de carne, față de limitele spațiului, timpului și materiei.

CEALALTĂ PERSOANĂ DIN TINE

Toate acestea ar putea să sune destul de obscur, ocult chiar, și de vreme ce persoana obișnuită din prezent este atât de legată de materialism și absorbită de el, s-ar putea să fie unii care să se opună în acest moment și să zică: „Dovedește. Arată-mi dovezi ale minții universale subconștiente”. Sunt o mulțime de dovezi.

Diferite tehnici de hipnoză dezvăluie încontinuu straturi ale subconștientului care indică faptul că acestea nu sunt proprietatea personală a celui aflat sub hipnoză. De exemplu, domnișoara Jones poate fi hipnotizată și își poate aminti detalii intime despre o altă viață, astfel încât un cercetător neștiutor va fi făcut să creadă că își amintește o viață trăită anterior. Asemenea dovezi sunt oferite permanent în sprijinul teoriei reîncarnării, dar nicio astfel de probă nu a fost vreodată accesibilă. Oamenii aflați sub hipnoză au vorbit limbi pe care nici nu le înțelegeau în mod conștient și nici nu le mai auziseră vreodată, au descris în detaliu locuri și vremuri în care nu s-au aflat și nu ar fi putut avea cunoștințe conștiente despre ele, au făcut la propriu tot felul de preziceri care indică uimitoarea putere și dimensiune a subconștientului; iar dovezile indiscutabile sunt despre o singură entitate care există în toate persoanele, dar care nu este proprietatea individuală a niciuneia.

Mai trăiește ceva în corpul tău, în afară de mintea superficială pe care ai considerat-o mult timp ca fiind tu însuși, o persoană mult mai mare, mai bună, mai dinamică, mai înzestrată și mai puternică decât ți-ai imaginat vreodată că ești, dar cu toate acestea, adevărul tău sine, adevărul tu. Acțiunea și puterea sa se află în spatele fiecărui gând și

fiecărei mișcări pe care o faci, și dacă mintea ta conștientă se opune acestui sine real, atunci ești frământat de nesiguranță, opoziție și dai doar de frustrare și dezamăgire oriunde te îndrepti. Dar de îndată ce mintea conștientă și sinele superficial sunt împrumutate ca instrumente acestui sine subconștient, atunci ești dintr-odată un lucru întreg și glorios și te trezești înaintând pe căile vieții cu siguranță și putere.

PARTENERUL TĂU SENIOR

Descoperirea completă a Sinelui Secret este fără îndoială scopul final al evoluției. După ce spiritul rezident iese complet la lumină din materie, Divinitatea se va dezvălui în sfârșit cu toată puterea sa conștientă și înfăptuirea sa infinită. Omul care se alătură acestui torent irezistibil este dus înainte de energii nebănuite pentru a realiza fapte aflate cu mult peste bietul său sine muritor. Se îmbarcă într-o călătorie pe aripile unei puteri cosmice, iar energiile și inspirația sa se revarsă peste granițele sinelui superficial și îi ating pe toți cei cu care se asociază. Devine un lider, un înfăptuitor, un creator și obține un fel de omnipotență deoarece este condus spre performanță de o forță infailibilă căreia nu îi poate rezista nimeni.

Poți să vorbești cu Sinele Secret. Poți să discuți cu el cam la fel cum te-ai consulta cu un tată atotștiutor și binevoitor sau cu directorul firmei la care ești angajat. Odată ce te obișnuiești cu asta și ajungi să îți dai seama în întregime, dincolo de orice umbră de îndoială, de potențialul și posibilitățile sale, discuțiile zilnice vor deveni atât de firești și de potrivite stilului tău de viață precum îți este să respiri. Acesta este „Tatăl care locuiește în tine” despre care vorbea

Iisus. Este latura mai în vârstă a personalității tale duale, cea detașată, care judecă acțiunea și nu este afectată de ea. Este mintea subconștientă la care fac referire psihologii, mintea care nu doarme niciodată, gândește atunci când este liniște deplină, lucrează cu siguranță și calm în mijlocul celei mai mari agitații. Acesta este talismanul care îți trezește „intuiția”, care îți aduce noroc, ideea pentru cartea, pictura sau compoziția ta, o viziune interioară, o nouă cale pe care să apuci. Este centrul adânc al ființei tale în care te retragi în meditație și rugăciune, acolo unde domnesc bucuria, seninătatea și beatitudinea pentru că totul este cunoscut și într-adevăr înțeles.

Nu l-ai contactat niciodată? Îndreaptă lucrurile imediat. De îndată ce știi că Sinele Secret se află acolo, relația ta apropiată cu el este asigurată, căci cine ar întoarce spatele sursei izbăvirii sale de durere, suferință și frustrare?

UN EXPERIMENT

Ia un inel oarecare. Leagă-l de o ață subțire de aproximativ 30 cm. Ține capătul liber al aței între degetul mare și arătător. Lasă inelul să se legene. Spune-i Sinelui Secret că îi vei pune câteva întrebări și că, dacă inelul se mișcă într-un cerc mic, vei înțelege că răspunsul este „da”, iar dacă se balansează înainte și înapoi în linie dreaptă, vei înțelege că răspunsul este „nu”. Pune întrebarea cu voce tare; ține inelul și așteaptă. Nu încerca să îi oprești mișcarea și nu încerca să îl faci să se miște. Se va mișca. La început, mișcarea va fi dezordonată, dar se va stabili în curând într-o mișcare de du-te-vino sau circulară. În cele din urmă ți se va răspunde instantaneu la întrebări. Atunci vei fi intrat în legătură

directă cu Sinele Secret și îți vei da seama cu imensă venerație că cineva cu o conștiință infinită locuiește în tine.

Puterea Sinelui Secret nu cunoaște limite. Întregul tău efort din momentul în care i-ai realizat existența ar trebui să fie acela de a face cunoștință cu el, de a-i explora fațetele infinite și de a descoperi cheile care îi descuie puterea. Imediat ce începi să îți duci viața în concordanță cu percepțiile și motivațiile sale, activitățile tale preiau un caracter infailibil, care prevestește succesul în orice inițiativă, în orice relație. Vei descoperi că ești însoțit întotdeauna de un sentiment de bucurie interioară, energie și stare de bine, acolo unde înainte erai măcinat de neliniști neclare, de temeri și sentimente de letargie și oboseală. Culoarea cerului se va schimba; lumea va căpăta un aspect nou, semnificativ și interesant. Te vei pune în acord cu forța călăuzitoare, care motivează universul și îți va susține spiritul să urce către ceruri. Nicio sarcină nu va părea prea mare, nici un obstacol insurmontabil.

SUSȚINĂTOR AL LUMILOR

Arthur Schopenhauer a scris: „Fiecare om consideră limitele câmpului său vizual limitele lumii”. Și această trăsătură orbitoare a psihicului superficial, de a nu putea să vadă dincolo de limitele pe care și le impune singur, este cea care îi dă fiecărui muritor caracteristicile inerente slăbiciunii și neputinței. Chiar și așa, limitările pe care și le impun oamenii au o altă amploare. Unii construiesc turnuri până la cer, înfruntă natura în locurile ei cele mai inaccesibile, își fac din întreaga viață o luptă constantă împotriva barierele fizice și mentale. Alții acceptă toate limitările pe care le

întâlnesc, trăiesc cu teama de căpcăuni inventați, nu pot să se lupte pentru nimic, să se dezvolte sau să crească, deoarece sunt sclavi ai minusculului sine superficial și nu au zărit sau nu l-au înțeles pe uriașul dinăuntru lor. Pentru omul care aspiră există speranță; are locul asigurat printre zei. Dar cel care stă în spate și nu îndrăznește niciodată, nu acționează niciodată, se vestejește în copacul vieții și toate dorințele sale nu vor schimba nimic atâta timp cât nu sunt destul de puternice pentru a-l determina să ia cu asalt zidurile create de frică.

Odată ce ai descoperit Sinele Secret din interior, procesul prin care lași în seama lui munca, scopurile și aspirațiile devine unul progresiv. Nu poți să îți clădești o viață perfectă pe fundația imperfectă a sinelui superficial. Nu va susține nici cel mai fragil edificiu, se va năruia la cea mai mică presiune. Totul trebuie clădit pe Sinele Secret, care susține deja lumile și universurile și îți va susține și ție viața, fie că ești savant sau sfânt, și asta fără cea mai mică agitare.

Dintre toate pricinile care uneltesc s-orbească
Judecata greșită a omului și mintea să i-o ducă în eroare,
Cea care mână mintea slabă la judecăți nedrepte cu scop
s-o stăpânească,
Este mândria, imperfecțiune a neghiobilor în veci
neschimbătoare.

– Alexander Pope*

* Alexander Pope (1688-1744) este considerat unul dintre cei mai mari poeți englezi ai secolului al XVIII-lea. Din copilărie, a suferit de numeroase probleme de sănătate, inclusive de boala lui Pott, o formă de tuberculoză care afectează măduva coloanei vertebrale, care i-a deformat corpul, i-a blocat creșterea la 1,37 m și i-a grăbit moartea la 56 de ani.